

Europakommissionen

Fact Sheet

EU'S POLITIK FOR UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE I PERIODEN 2007-2013

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
1. Udviklingen i EU's foranstaltninger for landdistrikterne indtil i dag	4
2. Den nye forordning om udvikling af landdistrikterne – den strategiske tilgang	7
3. Foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne	10
4. Gennemførelse af de forskellige politikker	17
5. EU's finansielle støtte til udvikling af landdistrikterne	18
6. Nyttige informationskilder	19
Bilag	20

Europe Direct er en service, der har til formål at hjælpe med at besvare Deres spørgsmål om Den Europæiske Union. Frikaldsnummer (*):
00 800 67 89 10 11

(*) Nogle mobiloperatører tillader ikke opkald til 00 800-numre eller tager betaling for sådanne opkald.

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europa-serveren (<http://europa.eu>). Bibliografiske data findes bagest i denne publikation.

Luxembourg: Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, 2006

ISBN 92-79-03687-4

© De Europæiske Fællesskaber, 2006
Eftertryk tilladt med kildeangivelse

Hvordan får man fat i EU-publikationer?
Publikationskontorets publikationer, som udbydes til salg, kan erhverves fra EU-boghandlen <http://bookshop.europa.eu/>, hvor man kan afgive en ordre til et salgskontor efter eget valg. En liste over Publikationskontorets verdensomspændende net af salgssteder kan desuden rekvireres pr. fax på (352) 29 29 42758.

Indledning

Over halvdelen af befolkningen i de 25 medlemsstater i Den Europæiske Union (EU) lever i landdistrikter, der tegner sig for 90% af området, og udviklingen af landdistrikterne er derfor et særdeles vigtigt politikområde. Landbrug og skovbrug er fortsat af afgørende betydning for arealanvendelsen og forvaltningen af naturressourcerne i EU's landdistrikter og som udgangspunkt for økonomisk diversificering i landbosamfundene.

Styrkelsen af EU's politik for udvikling af landdistrikterne er blevet en overordnet prioritet i EU. Dette fremgik klart af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Göteborg i juni 2001, hvori det hed: "I de seneste år har den europæiske landbrugspolitik lagt mindre vægt på markedsmekanismer og har gennem målrettede støtteforanstaltninger indrettet sig mere i retning af at tilfredsstille den brede befolknings stigende krav med hensyn til fødevarerikkerhed, fødevarer kvalitet, produktdifferentiering, dyrevelfærd, miljømæssig kvalitet samt bevarelsen af naturen og landdistrikterne".

Efter den gennemgribende reform af første søjle¹ i den fælles landbrugspolitik i 2003 og 2004 vedtog Rådet (landbrugsministrene) i september 2005 en gennemgribende reform af politikken for udvikling af landdistrikterne i perioden 2007-2013² på grundlag af Kommissionens forslag af 14. juli 2004³.

I tråd med konklusionerne fra konferencen i Salzburg om udvikling af landdistrikter (november 2003) og de strategiske retningslinjer fra Det Europæiske Råds møder i Lissabon og Göteborg, hvori de økonomiske, miljømæssige og sociale dimensioner af bæredygtighed understreges, er der opstillet følgende tre hovedmål for politikken for udvikling af landdistrikterne for perioden 2007-2013:

- forbedring af landbrugets konkurrenceevne;
- forbedring af miljøet og landskabet via støtte til arealforvaltning;
- forbedring af livskvaliteten i landdistrikterne og fremme af diversificeringen af den økonomiske aktivitet.

Endvidere integrerer reformen fællesskabsinitiativet Leader i de almindelige programmer for udvikling af landdistrikterne og udgør tillige et vigtigt skridt med hensyn til forenkling ved at sørge for, at finansieringen og programmeringen af landdistriktsudviklingen finder sted inden for en og samme ramme.

¹ Omfatter markedsrelaterede støttesystemer under den fælles landbrugspolitik og direkte støtte til landbrugere.

² Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne. EUT L 277 af 21.10.2005.

³ KOM(2004)490 endelig: Kommissionens forslag til Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL): 14.7.2004. http://europa.eu.int/eur-lex/en/com/pdf/2004/com2004_0490en01.pdf

1. Udviklingen i EU's foranstaltninger for landdistrikterne indtil i dag

EU's politik for landdistriktsudvikling er i forbindelse med videreudviklingen af den fælles landbrugspolitik fra at være en politik, der tog sigte på at løse strukturproblemerne i landbrugssektoren, blevet til en politik, hvor fokus er på landbrugets mange forskellige roller i samfundet og navnlig de udfordringer, som landbruget står over for i den bredere sammenhæng i landdistrikterne.

a) Tidligere udvikling

Fokus var oprindeligt på at støtte fysiske ressourcer (investeringer) i landbrugssektoren og de efterfølgende sektorer. Støtte til forarbejdning og afsætning havde til formål at bidrage til at integrere fødevarekæden fra produktion til afsætning samt yderligere forbedre landbrugsstrukturerne og primærsektorens konkurrenceevne. Efterhånden blev opmærksomheden også rettet mod de menneskelige ressourcer i form af førtidspensionering og erhvervsuddannelse.

Et første territorielt element blev tilføjet i 1970'erne med udpegningen af ugunstigt stillede områder, der var berettiget til særlige foranstaltninger. Formålet var at standse afvandringen fra landbruget og landdistrikterne, som truede visse landdistrikters overlevelse og bevarelsen af det naturlige miljø og landskabet. På grundlag heraf blev der senere udviklet en mere omfattende tilgang, hvor foranstaltningerne til fordel for ugunstigt stillede områder blev

integreret med andre politikker, der tog sigte på at støtte visse regioner.

b) "Agenda 2000"

I midten af 1990'erne havde EU en række instrumenter til at opfylde mål som f.eks. omstrukturering af landbruget, territorial/lokal udvikling og miljøintegration. Disse foranstaltninger blev med aftalen om Agenda 2000-reformen⁴ omfattet af en enkelt hovedforordning om udvikling af landdistrikterne⁵. Denne indeholder 22 foranstaltninger, og medlemsstaterne vælger selv, hvilke af disse foranstaltninger der bedst passer til landdistrikternes behov. Disse foranstaltninger medtages derefter i de nationale eller regionale programmer. EU's bidrag til finansieringen af foranstaltninger afhænger af den pågældende foranstaltning og region.

Ved Agenda 2000 blev politikken for udvikling af landdistrikterne indført som anden søjle i den fælles landbrugspolitik og skulle komplettere den yderligere reform af markedspolitikken (første søjle). Den fælles landbrugspolitik er i stigende grad målrettet mod at opnå den rette balance mellem de to søjler.

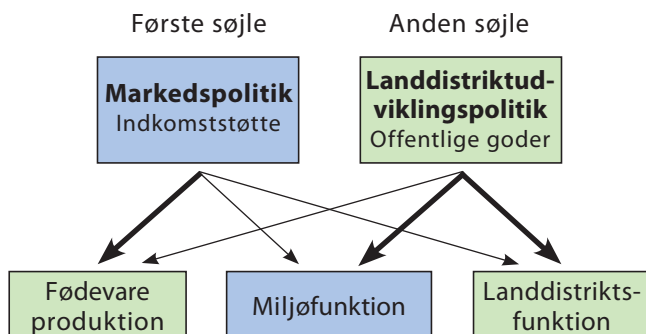
⁴ En række reformer af EU-politikkerne, herunder landbrugspolitikken, som blev vedtaget af EU's stats- og regeringschefer på Det Europæiske Råds topmøde i Berlin i marts 1999, og som fastsatte de "finansielle overslag" for EU-budgettet for perioden 2000-2006.

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 (EFT L 160 af 26.6.1999).

c) Reformen af den fælles landbrugspolitik – juni 2003

Den nylige reform af den fælles landbrugspolitik viser tydeligt, at den fælles landbrugspolitik to søjler komplementerer hinanden, hvilket kommer til udtryk i den "afkobling", "krydsoverensstemmelse" og "graduering" (dvs. overførsel af midler fra første til anden søjle), som skal gennemføres fra og med 2005. Første søjle fokuserer først og fremmest på at give landbrugerne en grundlæggende indkomststøtte samtidig med, at de fortsat kan producere efter markedets behov, mens anden søjle støtter landbruget i dets rolle som leverandør af offentlige goder på miljøområdet og støtter landdistrikterne i deres udvikling. Aftalen af juni 2003 medfører, at politikken for landdistriktsudvikling styrkes via nye foranstaltninger (for at fremme kvalitet og dyrevelfærd og bistå landbrugere med at opfylde nye EU-normer) og tilvejebringelse af flere EU-midler til landdistriktsudvikling gennem en nedsættelse af de direkte betalinger ("graduering") til større bedrifter.

Bæredygtigt landbrug og landdistrikter

d) Konferencen i Salzburg

I konklusionerne fra den anden europæiske konference om udvikling af landdistrikter, som fandt sted i Salzburg i november 2003 og havde titlen "Planting seeds for rural futures - building a policy that can deliver our ambitions" (Hvordan skaber vi grobund for landdistrikternes fremtid? – en politik, som kan indfri vores ambitioner) sammenfattedes de hovedområder, der bør lægges vægt på i den fremtidige politik for udvikling af landdistrikterne. Der er tale om følgende områder:

- **Landbrug og skovbrug:** Disse sektorer spiller fortsat en væsentlig rolle for formningen af landskabet i landdistrikterne og for opretholdelsen af levedygtige landbosamfund. Der er fortsat stærke grunde til at yde offentlig støtte til EU's politik for landdistriktsudvikling til fremme af den igangværende omstrukturering af landbruget, bæredygtig udvikling af landdistrikterne og et mere ligevægtigt forhold mellem land og by
- **Landdistriktsudvikling i videre forstand:** Udviklingen i landdistrikterne kan ikke længere hvile på landbruget alene. Diversificering både i og uden for landbrugssektoren er en forudsætning for levedygtige og bæredygtige landbosamfund.
- **Fødevarer kvalitet og -sikkerhed:** De europæiske borgere lægger stadig større vægt på fødevarernes sikkerhed og kvalitet, på husdyrenes velfærd og på bevaring og forbedring af miljøet i landdistrikterne.
- **Adgang til offentlige tjenesteydelser:** Udviklingspotentialer i mange landdistrikter, ikke mindst hvad mulighederne for kvinderne og de unge angår, hæmmes som følge af den begrænsede adgang til offentlige tjenesteydelser, mangelen på alternative beskæftigelsesmuligheder og aldersstrukturen.

- **Dækning af hele EU's område:** Politikken for landdistriktsudvikling må gøres gældende i alle det udvidede EU's landdistrikter, så landbrugerne og andre berørte parter sættes i stand til at klare de udfordringer, som den igangværende omstrukturering af landbrugssektoren indebærer, konsekvenserne af landbrugsreformen og ændringerne i handelsstrømmene for landbrugsvarer.
- **Samhørighed:** EU's politik for landdistriktsudvikling yder allerede et betydeligt bidrag til den økonomiske og sociale samhørighed, og dette aspekt bør styrkes yderligere i det udvidede EU.
- **Inddragelse af aktører:** Et bredt spektrum af aktører, som ønsker, at Europas landdistrikter sikres en bæredygtig udvikling i økonomisk, miljømæssig og social henseende, bør inddrages i udarbejdelsen af foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne. I den fremtidige politik bør EU-støtten til landdistrikterne organiseres gennem lokale partnerskaber på græsrodsniveau ud fra de erfaringer, der er indhentet med Leader-konceptet.
- **Partnerskab:** Politikken bør gennemføres i et partnerskab mellem offentlige og private organisationer og civilsamfundet (i tråd med nærhedsprincippet).
- **Forenkling:** Der bør hurtigst muligt foretages en gennemgribende forenkling af EU's politik for landdistriktsudvikling. Gennemførelsen heraf bør hvile på ét samlet programmerings-, finansierungs- og kontrolsystem, der er tilpasset de særlige behov, som gør sig gældende for landdistrikterne.

e) Revision af politikken i perioden 2007-2013: Forslag til forordning – udvidet konsekvensanalyse

I forbindelse med de nye finansielle overslag for programmeringsperioden 2007-2013 foretog Europa-Kommissionen en indgående analyse af politikken for udvikling af landdistrikterne, herunder en udvidet konsekvensanalyse af den fremtidige politik. I den udvidede konsekvensanalyse fastsattes målene for den fremtidige politik for landdistriktsudvikling, de forskellige politiske muligheder blev sammenlignet, og resultaterne af høringerne af aktører blev skitseret. Der blev draget konklusioner for politikken for udvikling af landdistrikterne efter 2006, og indholdet af denne politik og gennemførelsesmekanismerne blev forklaret. Konklusionerne af den udvidede konsekvensanalyse er afspejlet i den nye forordning om udvikling af landdistrikterne⁶.

⁶ SEK(2004) 931, udvidet konsekvensanalyse, der ledsagede forslaget til Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne, og SEK (2005) 914, ajourføring af konsekvensanalyserapporten.

2. Den nye forordning om udvikling af landdistrikterne – den strategiske tilgang

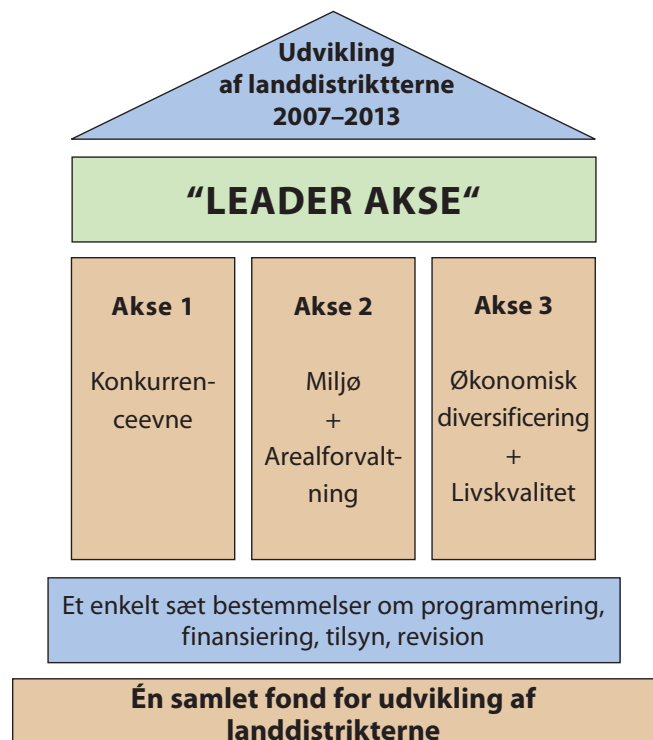
EU's ny politik for udvikling af landdistrikterne som beskrevet med Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 er karakteriseret ved "kontinuitet og ændring": Den indeholder fortsat et række foranstaltninger, som medlemsstaterne kan vælge imellem, og hvortil de modtager finansiel støtte fra EU som led i integrerede programmer for udvikling af landdistrikterne. Den ændrer den måde, hvorpå disse programmer udvikles, ved at fremme det strategiske indhold og en bæredygtig udvikling af landdistrikterne. Med henblik herpå er den fremtidige politik for landdistriktsudvikling koncentreret om tre centrale politiske mål, som man i fællesskab er nået til enighed om:

- forbedring af landbrugets og skovbrugets konkurrenceevne,
- støtte til arealforvaltning og forbedring af miljøet og
- forbedring af livskvaliteten og tilskyndelse til diversificering af den økonomiske aktivitet.

En tematisk akse vil svare til hvert af de centrale mål i programmerne for udvikling af landdistrikterne. De tre tematiske akser suppleres med en "metodisk" akse, som hører til Leader-metoden (Leader-aksen). For at opnå en vis overordnet balance i programmet er en minimumsfinansiering påkrævet til hver akse (10 % til akse 1, 25 % til akse 2, 10 % til akse 3 og 5 % til Leader-aksen – hvilket vil blive 2,5 % i de nye medlemsstater). Inden for hver tematisk akse vil en række på forhånd fastlagte foranstaltninger for landdistriktsudvikling kunne anvendes som byggeklodser (jf. tabel 1), hvoraf medlemsstaterne kan vælge dem, der efter deres opfattelse vil skabe den største merværdi under hensyntagen til EU's mål.

Denne fremgangsmåde gør det muligt at koncentrere de EU-midler, der er til rådighed til medfinansiering af landdistriktsudviklingen, om de EU-prioriteter, som man i

fællesskab er nået til enighed om for de tre akser, samtidig med, at der på nationalt og regionalt plan er tilstrækkelig fleksibilitet til at skabe ligevægt mellem sektordimensionen (omstrukturering af landbruget) og den territoriale dimension (arealforvaltning og socioøkonomisk udvikling af landdistrikterne).

Den nye forordning udgør et fremskridt med hensyn til både politisk indhold og gennemførelse. De forskellige bestemmelser om programmering, finansiering, rapportering og kontrol (fra EUGFL, Udviklings- og Garantisektionen) i programmeringsperioden 2000-2006 har øget medlemsstaternes og Kommissionens administrative byrde og svækket landdistriktsudviklingspolitik-

kens sammenhæng, åbenhed og synlighed. Eksistensen af én samlet fond, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og et enkelt sæt bestemmelser om programmering, finansiering, rapportering og kontrol vil i vidt omfang forenkle gennemførelsen af politikken.

Fællesskabets strategiske retningslinjer

1. Forbedring af landbrugets og skovbrugets konkurrenceevne. De midler, der afsættes til akse 1, skal medvirke til at gøre Europas fødevareresektor stærk og dynamisk ved at fokusere på prioriteterne vedrørende overførsel af viden, modernisering, innovation og kvalitet i fødevarerekæden og på sektorer, hvor investering i fysiske og menneskelige ressourcer skal prioriteres.

2. Forbedring af miljøet og landskabet. For at beskytte og forøge EU's naturressourcer og landskaber i landdistrikterne bør de midler, der afsættes til akse 2, bidrage til tre områder, som er prioriteret på EU-plan: biodiversitet samt bevarelse og udvikling af naturvenlige landbrugs- og skovbrugsmetoder og traditionelle kulturlandskaber, vand og klimaændring.

3. Forbedring af livskvaliteten i landdistrikterne og diversificering. De midler, der afsættes til akse 3, skal bidrage til den overordnede prioritet vedrørende skabelse af beskæftigelsesmuligheder og betingelser for vækst. De foranstaltninger, der kan træffes under akse 3, skal navnlig benyttes til fremme af kapacitetsopbygning, kompetenceudvikling og tilrettelæggelse af lokal strategiudvikling samt bidrage til at sikre, at landdistrikterne også er attraktive for fremtidige generationer. I forbindelse med fremme af uddannelse, oplysning og iværksætterånd bør der især tages hensyn til kvinders, unge menneskers og ældre arbejdstageres behov.

4. Opbygning af lokal beskæftigelses- og diversificeringskapacitet. De ressourcer, der afsættes til akse 4 (Leader), skal ikke blot bidrage til prioriteterne under akse 1 og 2 og navnlig under akse 3, men også spille en vigtig rolle for den horisontale prioritet vedrørende bedre styring og mobilisering af landdistrikternes eget potentiale.

5. Konkretisere prioriteter i programmer. Medlemsstaterne skal i deres nationale strategier sikre, at synergieffekten mellem akserne og inden for akserne udnyttes optimalt, og at potentielle modsætninger undgås. De må også overveje, hvordan der kan tages hensyn til andre strategier på EU-plan, navnlig på miljøområdet

6. Komplementaritet mellem Fællesskabets instrumenter. Synergieffekten mellem strukturpolitikken, beskæftigelsespolitikken og politikken for udvikling af landdistrikterne skal fremmes. I den sammenhæng skal medlemsstaterne sikre, at der er komplementaritet og sammenhæng mellem de aktioner, der finansieres af henholdsvis Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fiskerifond og ELFUL på et givet territorium og inden for et givet aktivitetsområde. De vigtigste styrende principper for afgrænsning og samordning mellem de aktioner, der støttes af de forskellige fonde, bør fastlægges i den nationale strategiske referenceramme (nationalt strategisk dokument om samhørighedspolitik) og den nationale strategi for udvikling af landdistrikterne.

a) En ny fond for udvikling af landdistrikterne

Den nye fond arbejder efter bestemmelser, der er tilpasset en flerårig programmering, og gør brug af organisatoriske strukturer og procedurer som f.eks. nationalt godkendte udbetalende organer og en årlig regnskabsafslutning, hvormed medlemsstaterne har mange års erfaring, og hvor der er opnået gode resultater. Et enkelt finansierings- og programmeringssystem i forbindelse med landdistriktsudviklingen indebærer en væsentlig forenkling i forhold til den nuværende situation. Ved at betingelserne for foranstaltningerne for landdistriktsudvikling strømlines og forenkles, øges fleksibiliteten i forbindelse med gennemførelsen af disse foranstaltninger, og det samme er tilfældet med hensyn til den finansielle programmering på akse-niveau (hvorved medlemsstaterne let kan skifte mellem foranstaltningerne inden for en akse).

b) Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne

Grundlaget for den fremtidige politik for udvikling af landdistrikterne er en strategisk tilgang, som fastsætter EU's prioriteter i denne henseende. I februar 2006 vedtog Rådet EU's strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne⁷. Disse tilvejebringer rammen på grundlag af Fællesskabets seks strategiske retningslinjer, i henhold til hvilke medlemsstaterne udarbejder deres **nationale strategiplaner for udviklingen af landdistrikterne**, som skal medvirke til at:

- udpege de områder, hvor anvendelsen af EU-støtte til udvikling af landdistrikterne skaber den største værditilvækst på EU-plan;
- knytte forbindelsen til de vigtigste EU-prioriteter (Lissabon, Göteborg);
- sikre overensstemmelse med andre EU-politikker, særlig samhørighedspolitikken og miljøpolitikken;
- ledsage gennemførelsen af den nye markedsorienterede fælles landbrugspolitik og den strukturomlægning, denne nødvendigvis fører med sig i de gamle og de nye medlemsstater.

For at opnå en afbalanceret strategi vil en minimumsfinansiering være påkrævet til hver tematisk akse. Med den foreslåede minimumsfinansiering på henholdsvis 10%, 25% og 10% for akse 1, 2 og 3 sikres, at hvert program afspejler mindst de tre hovedmål, men procentsatserne er dog fastsat så lavt, at medlemsstaterne eller regionerne har mulighed for stor fleksibilitet (55% af EU-finansieringen) med hensyn til, hvilken akse de ønsker at lægge vægt på i lyset af deres situation og behov. I forbindelse med Leader-aksen er der til hvert program afsat mindst 5% (2,5% med hensyn til de nye medlemsstater) af EU-finansieringen. Leader-udgifterne henføres til de tre akser.

⁷ Rådets afgørelse af 20. februar 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (EUT L 55 af 25.2.2006, s. 20).

3. Foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne

Den fremtidige politik vil blive opbygget omkring de tre tematiske akser. Til hver akse findes der en række foranstaltninger. De betingelser, der gælder for foranstaltningernes gennemførelse, er blevet strømlinet og forenklet i den nye forordning.

Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan deres programmer for udvikling af landdistrikterne og vælger selv, hvilke foranstaltninger der bedst passer til landdistrikternes behov, under hensyntagen til de prioriteter og den strategi, der er valgt i de nationale strategiplaner for udviklingen af landdistrikterne.

3.1 Foranstaltninger under akse 1 (forbedring af landbrugets og skovbrugets konkurrenceevne)

Selv om landbruget i stigende grad er ved at miste sin betydning som en dominerende aktivitet i stadig flere landdistrikter, er det fortsat af stor betydning med hensyn til forvaltningen af EU's område, dets bidrag til landdistriktsøkonomien og levering af fødevarer og offentlige goder og tjenesteydelser. Samtidig er konkurrencen i denne sektor øget som følge af den stigende liberalisering af handelen med landbrugsprodukter. For at kunne

tage disse udfordringer op er effektivitet og konkurrenceevne fortsat centrale mål, idet der skal tages hensyn til forskelligartetheden af landbrugets potentiale i de forskellige landdistrikter, navnlig i de nye medlemsstater, hvis landdistrikter fortsat vil gennemgå en vidtrækkende strukturændring. Konkurrenceevne kræver, at der findes en rimelig balance mellem bedrifternes levedygtighed, miljøbeskyttelse og den sociale dimension af landdistriktsudviklingen. For at forbedre konkurrenceevnen vil investeringsstøtte til fysiske ressourcer fortsat være vigtig. Samtidig vil investeringer i menneskelige ressourcer og socialkapital være endnu vigtigere for at gøre det muligt for landbrug og skovbrug fortsat at være en innovativ og dynamisk sektor, der bidrager til væksten i landdistrikterne.

Forøgelse af konkurrenceevnen indebærer en forbedring af landbrugets økonomiske resultater, f.eks. ved at nedbringe produktionsomkostningerne, øge bedrifternes økonomiske størrelse, fremme innovation og en højere grad af markedsorientering. For at forbedre konkurrenceevnen er det også nødvendigt at udnytte de muligheder, der fremkommer gennem diversificeringen af de økonomiske aktiviteter, med fokus på fødevarekvalitet og -sikkerhed, produkter med værditilvækst, som forbrugerne efterspørger, herunder nonfoodprodukter og biomas-

seproduktion, samt på renere og mere miljøvenlige produktionsmetoder.

Foranstaltninger under denne akse indgår i fire grupper:

- menneskelige ressourcer
- fysiske ressourcer
- fødevarekvalitet
- overgangsforanstaltninger for de nye medlemsstater.

• **Menneskelige ressourcer: unge landbrugere, førtidspensionering, uddannelse og information, rådgivningstjenester for landbrugere**

En række foranstaltninger er målrettet mod menneskelige ressourcer inden for og med tilknytning til landbrugs- og skovbrugssektorerne.

Aktioner for erhvervsuddannelse og information er til rådighed for alle voksne, der beskæftiger sig med landbrug, fødevarer og skovbrug, for at tilvejebringe en tilfredsstillende teknisk og økonomisk ekspertise og omfatter emner, der vedrører både landbrugets og skovbrugets konkurrenceevne og arealforvaltnings- og miljømålene.

Der ydes støtte til *unge landbrugere* (under 40 år gamle) for at gøre det lettere for dem at etablere sig og at foretage en strukturtilpasning af deres bedrifter efter etableringen. Med den nye forordning vil etableringsstøtten blive gjort betinget af, at der opstilles en forretningsplan, der med tiden kan tjene som et instrument til udvikling af den nye bedrifts aktiviteter.

I forbindelse med *førtidspensionering* tilbydes ældre landbrugere og arbejdstagere i landbruget finansielle incitamenter (årlige betalinger), såfremt de ophører med landbrugsvirksomhed tidligere end planlagt. De frigjorte arealer kan overdrages til en anden landbruger, der kan forbedre bedriftens økonomiske levedygtighed, eller udnyttes til ikke-landbrugsmæssige formål.

Der kan endvidere ydes støtte for at hjælpe landbrugere og skovbrugere med at dække omkostningerne ved *anvendelse af rådgivningstjenester* for generelt at opnå

bedre resultater på bedriften. Endelig vil der kunne ydes støtte til *oprettelse af drifts-, vikar- og rådgivningstjenester for landbrugere* samt rådgivningstjenester for skovbrugere.

• **Fysisk potentiale**

EU yder støtte til *modernisering af landbrugsbedrifter* med henblik på at modernisere og generelt forbedre deres resultater gennem indførelse af ny teknologi og innovation, der tager sigte på kvalitet, økologiske produkter og diversificering på og uden for bedrifterne, herunder nonfoodsektorer og energiafgrøder, og forbedring af miljø, sikkerhed på arbejdspladsen, hygiejne og dyrevelfærdsstatus. Investeringerne kunne f.eks. have til formål at modernisere landbrugsmateriel og -udstyr for at opfylde et af disse mål. Der ydes endvidere støtte til *forbedring af skovenes økonomiske værdi* gennem investeringer.

Forbedringer i forarbejdningen og afsætningen af primære land- og skovbrugsprodukter kan også finansieres som led i foranstaltningen forøgelse af værdien af landbrugs- og skovbrugsprodukter. Denne foranstaltning har til formål at øge effektiviteten i forarbejdnings- og afsætningssektoren, fremme forarbejdningen af landbrugs- og skovbrugsprodukter til vedvarende energi, indføre ny teknologi og skabe innovation, skabe nye afsætningsmuligheder for landbrugs- og skovbrugsprodukter, satse på kvalitet og forbedre miljøbeskyttelse, sikkerhed på arbejdspladsen, hygiejne og dyrevelfærd. Med den nye forordning vil støtten blive målrettet mod mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder⁸ samt andre virksomheder under en vis størrelse (indtil 750 arbejdstagere), da disse er bedre i stand til at øge værdien af lokale produkter og styrke det lokale vækstpotentiale.

Der ydes også støtte til *samarbejdet om udvikling af nye produkter, processer og teknologier* mellem landbrugere,

⁸ Jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

føde- og råvareforbearbejdningsindustrien og andre parter for at sikre, at landbrugs-, fødevarer- og skovbrugssektoren kan drage fordel af afsætningsmulighederne gennem en udbredt innovativ tilgang ved udvikling af nye produkter, processer og teknologier.

Endelig vil der også kunne ydes støtte til *infrastruktur af betydning for udviklingen og tilpasningen af landbrug og skovbrug* for operationer, der skal give adgang til landbrugs- og skovarealer, og operationer for jordfordeling og -forbedring, energiforsyning og vandforvaltning.

• Kvalitet

I forbindelse med fødevarer kvalitet findes der to foranstaltninger: incitamentskabende betalinger til landbrugere og oplysningskampagner og salg fremstød.

Incitamentskabende betalinger vil kunne ydes til landbrugere, der frivilligt deltager i EU-ordninger eller nationale ordninger, som har til formål at forbedre kvaliteten af landbrugsprodukter og produktionsprocesser og give forbrugere garantier herfor. Følgende EU-kvalitetsordninger er berettiget til støtte:

- beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁹
- specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler¹⁰,
- økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og angivelse heraf¹¹,
- kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder¹².

Desuden kan medlemsstaterne yde støtte til andre nationale ordninger for fødevarer kvalitet, der er godkendt som led i deres programmer, hvis de overholder en række EU-kriterier. Deltagende landbrugere kan modtage årlige betalinger i en periode på højst fem år og indtil et maksimumsbeløb på 3 000 EUR pr. bedrift pr. år.

For det andet vil der kunne ydes støtte til producentsammenslutninger til aktiviteter, som har til formål at informere forbrugere om og fremme de produkter, der er produceret under kvalitetsordninger, som er godkendt i

henhold til de ovennævnte første foranstaltninger, med højst 70 % af de støtteberettigede projektkostninger.

En foranstaltning til *opfyldelse af normer* vil være tilgængelig med henblik på at yde midlertidig og degressiv (dvs. gradvis aftagende) støtte som en hjælp for landbrugere til at tilpasse sig til indførelsen af strenge EU-normer, som endnu ikke indgår i den nationale lovgivning, inden for miljø, folkesundhed, dyre- og plantesundhed, dyrevelfærd og sikkerhed på arbejdspladsen.

• Overgangsforanstaltninger for de nye medlemsstater

Der kan ydes støtte i perioden 2007-2013 til de nye medlemsstater via de foranstaltninger, der støtter *delvis selvforsynende landbrug* og oprettelse og administration af *producentsammenslutninger* for at sikre en gnidningsløs overgang for disse lande, og som tager de særlige udfordringer op, de står over for.

3.2 Foranstaltninger under akse 2 (forbedring af miljøet og landskabet)

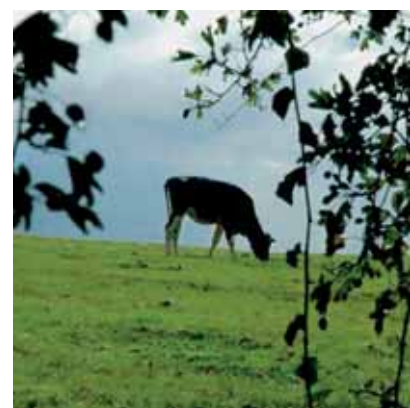
Betalingerne som led i akse 2 har til formål at sikre levering af tjenester på miljøområdet gennem landbrugsmiljøforanstaltninger i landdistrikterne samt opretholdelse af arealforvaltningen (herunder i områder med fysiske og naturbetingede ulemper). Disse aktiviteter bidrager til en bæredygtig udvikling af landdistrikterne ved at tilskynde hovedaktørerne (land- og skovbrugere) til at opretholde arealforvaltningen og dermed bevare og forbedre det naturlige område og landskabet. Det er derfor nødvendigt at beskytte og forbedre miljøressourcerne og sikre

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006, EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 509/2006, EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 2092/91, EFT L 198 af 22.7.1991, s.1.

¹² Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

en bæredygtig udnyttelse af skovressourcerne. Desuden bidrager disse foranstaltninger gennem støtte, der skal kompensere for naturbetingede ulemper eller ulemper, som skyldes miljørestriktioner, til at forebygge, at landbrugerne opgiver at udnytte landbrugsjorden. Aktiviteter, der medfinansieres, bør klart være målrettet mod EU-prioriteter som f.eks. bekæmpelse af klimaændringer, fremme af biodiversiteten og forbedring af vandkvaliteten eller nedsættelse af risikoen for eller følgerne af naturkatastrofer.

En generel betingelse for foranstaltningerne under akse 2 (på modtagerniveau) vil være overholdelse af de relevante obligatoriske EU-krav og nationale krav (krydsoverensstemmelse). Hvis disse krav ikke overholdes, kan betalinger i forbindelse med nogle foranstaltninger under akse 2 blive nedsat eller annulleret.

Foranstaltninger under akse 2 indgår i følgende grupper:

• Bæredygtig anvendelse af landbrugsarealer

Landbrugere spiller en væsentlig rolle med hensyn til at løse miljøopgaver, og der kan derfor ydes betalinger til landbrugere, som frivilligt påtager sig en *forpligtelse om at drive miljøvenligt landbrug* i en periode på mindst fem år. For visse former for forpligtelser kan der fastsættes længere perioder, afhængigt af deres miljøvirkninger. Betalingerne ydes på årsbasis og beregnes på grundlag af indkomstab og ekstraomkostninger som følge af de påtagne forpligtelser, herunder transaktionsomkostninger. Landbrugsmiljøforanstaltninger er den eneste obligatoriske foranstaltning, som skal indgå i programmerne for udvikling af landdistrikterne. Dette viser den politiske

prioritet, som foranstaltningen tillægges. Der kan også ydes støtte til *ikke-produktive investeringer*, som er forbundet med opfyldelsen af disse forpligtelser om at drive miljøvenligt landbrug.

For at give landbrugere kompensation for de omkostninger og det indkomstab, der følger af ulemper inden for de pågældende områder i forbindelse med gennemførelsen af *Natura 2000-nettet*¹³ og gennemførelsen af vandrammedirektivet¹⁴, er der med forordningen givet mulighed for at yde årlige *betalinger*.

De eksisterende ordninger for *ugunstigt stillede områder* vil fortsætte indtil den 1. januar 2010, hvor afgrænsningen af de "mellemliggende områder" vil blive omlagt, såfremt der foreligger en retsakt vedtaget af Rådet. Den eksisterende afgrænsning af de mellemliggende områder havde til dels bygget på socioøkonomiske data, der ikke længere var aktuelle. Den nye afgrænsning vil blive baseret på en række reviderede kriterier som f.eks. jordens produktivitet og klimaforholdene og på et ekstensivt landbrugs betydning for arealforvaltningen. For bjergområder og områder med særlige ulemper vil de nuværende kriterier fortsat finde anvendelse.

Betalinger for dyrevelfærd vil også kunne ydes til landbrugere, som frivilligt påtager sig forpligtelser på dyrevelfærdsområdet, der er mere vidtgående end de relevante obligatoriske normer.

• Bæredygtig anvendelse af skovbrugsarealer

Skovbrug er uløseligt knyttet til udviklingen af landdistrikterne, og i støtten til bæredygtig arealudnyttelse bør også indgå bæredygtig forvaltning af skovene og deres multifunktionelle rolle. Skovene er nyttige i mange henseender: De leverer råvarer til vedvarende og miljøvenlige produkter og spiller en stor rolle for økonomisk velstand, biologisk diversitet, det globale kulstofkredsløb, vandbalancen, beskyttelse mod erosion og forebyggelse af naturkatastrofer og har desuden sociale og rekreative funktioner.

¹³ Rådets direktiv 79/409/EØF, EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1, og Rådets direktiv 92/43/EØF, EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

¹⁴ Rådets direktiv 2000/60/EF, EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

I denne forbindelse vil der kunne ydes støtte til den første skovrejsning på landbrugsarealer, første etablering af skovlandbrugssystemer på landbrugsarealer, første skovrejsning på andre arealer end landbrugsarealer, Natura 2000-betalinger til private skovejere for at kompensere for omkostninger og indkomstab som følge af gennemførelsen af Natura 2000-nettet, betalinger for miljøvenligt skovbrug, genetablering af potentialet i skovbruget og indførelse af forebyggende aktioner og ikke-produktive investeringer i forbindelse med betalinger for miljøvenligt skovbrug.

3.3 Foranstaltninger under akse 3 (livskvaliteten i landdistrikterne og diversificering af økonomien)

Det er et centralt mål i forbindelse med akse 3 at få et "livskraftigt landbomiljø" og bidrage til at opretholde og forbedre den sociale og økonomiske struktur, navnlig i de mere afsides beliggende landdistrikter, der oplever affolkning. Investeringer i landdistriktsøkonomien i bredere forstand og i landbosamfundene er af afgørende betydning for at højne livskvaliteten i landdistrikterne gennem en forbedret adgang til basale tjenester og infrastrukturer og et bedre miljø.

For at gøre landdistrikterne mere attraktive er det også nødvendigt at fremme en bæredygtig vækst og skabe nye beskæftigelsesmuligheder, navnlig for unge og kvinder, samt lette adgangen til moderne informations- og kommunikationsteknologier. Diversificering på den enkelte bedrift i retning af ikke-landbrugsaktiviteter, støtte til virksomhed uden for bedriften og styrkelse af forbindelserne

mellem landbruget og andre sektorer i landdistriktsøkonomien spiller en vigtig rolle i denne henseende.

Der er tre grupper af foranstaltninger under akse 3:

• Diversificering af landdistriktsøkonomien

Inden for denne gruppe vil der være tre foranstaltninger: *diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter*, som vil være til rådighed for et medlem af landbrugshusholdningen, *støtte til oprettelse og udvikling af virksomheder*, som kun vil være til rådighed for mikrovirksomheder, og *fremme af turismen* (støtte, som ydes til infrastruktur i mindre omfang, rekreativ infrastruktur og udvikling og/eller markedsføring af turisttjenester med relation til turisme i landdistrikter).

• Forbedring af livskvaliteten i landdistrikterne

Inden for denne gruppe er der to foranstaltninger: støtte til oprettelse af *basale tjenester for økonomi og befolkning i landdistrikterne* (herunder kulturelle aktiviteter og fritidsaktiviteter) for en landsby eller gruppe af landsbyer og dermed forbunden infrastruktur af *beskedent omfang og bevarelse og opgradering af landdistrikternes natur- og kulturarv*.

• Uddannelse, kompetenceudvikling og informationskampagne

Aktioner for *uddannelse og information* vil være til rådighed for befolkningen i landdistrikterne for at opnå målene om at fremme den økonomiske diversificering og forbedre livskvaliteten i landdistrikterne. Der vil også kunne ydes støtte til *kompetenceudvikling og informationskampagne* i landdistrikter (undersøgelser af områderne, foranstaltninger til spredning af information om området, uddannelse af personale, der deltager i udarbejdelsen og gennemførelsen af en lokal udviklingsstrategi og PR-arrangementer og videreuddannelse af personer med ledelsesfunktioner) og *gennemførelse af lokale udviklingsstrategier* med hjælp af andre offentlig-private partnerskaber end de lokale aktionsgrupper under Leader.

3.4 Leader-aksens

Leader-modellen skal videreføres og konsolideres på EU-plan ved at integrere det, der var et fællesskabsinitiativ i programmeringsperioden 2000-2006, som et obligatorisk element i de programmer for udvikling af landdistrikterne, der skal gennemføres af medlemsstaterne i perioden 2007-2013. Hvert program vil indeholde en Leader-akse med henblik på finansiering af:

- gennemførelsen af lokale aktionsgruppers lokale udviklingsstrategier, som bygger på en eller flere af de tre tematiske akser ,
- samarbejdsprojekter mellem dem (tværnationalt samarbejde og samarbejde mellem to eller flere områder) og
- lokale aktionsgruppers driftsomkostninger, den kapacitetsopbygning, der er nødvendig for at kunne opstille lokale udviklingsstrategier og informationstiltag i området.

Leader-aksen

Leader-metoden skal hjælpe aktørerne i landdistrikterne med at forbedre det langsigtede potentiale i deres lokalområder. Den har til formål at fremme gennemførelsen af integrerede, originale højkvalitetsstrategier for bæredygtig udvikling i lokalområder, som udarbejdes og gennemføres af bredt funderede lokale partnerskaber, kaldet lokale aktionsgrupper.

Leader vil i 2007-2013 være i sin fjerde generation efter gennemførelsen af initiativerne Leader I, Leader II og Leader +. Som led i Leader + er der på nuværende tidspunkt 893 lokale aktionsgrupper i EU-15. I EU-10 er der gennemført en lignende foranstaltning i seks af de nye medlemsstater, og der er planer om over 100 lokale aktionsgrupper. I EU-15 er ca. 52 mio. mennesker omfattet af de områder, hvor lokale aktionsgrupper er ved at gennemføre deres lokale udviklingsstrategier.

Der er ydet støtte til tværnationalt samarbejde mellem lokale aktionsgrupper og samarbejde mellem to eller flere områder i programmeringsperioden 2000-2006, hvilket er resulteret i over tre hundrede projekter for tværnationalt samarbejde og ca. tre gange flere projekter for samarbejde mellem to eller flere områder.

Tabel 1: EU's politik for udvikling af landdistrikterne i perioden 2007–2013

Målsætning		EU-strategi National strategi Programmer for udvikling af landdistrikterne
Akse 1 konkurrenceevne	foranstaltninger	<p>Menneskelige ressourcer: Aktioner for erhvervsuddannelse og information Unge landbrugere Førtidspensionering Anvendelse af rådgivningstjenester Oprettelse af drifts-, vikar- og rådgiv. for landbrugere og rådgivningstj. for skovbrugere</p> <p>Fysiske ressourcer: Investeringer i land- og skovbrug Forarbejdning/afsætning/samarbejde om innovation Landbrugs-/skovbrugsinfrastruktur Genopretning af landbrugets produktionspotentiale</p> <p>Landbrugsproduktionens og landbrugsprodukternes kvalitet: Midlertidig støtte i forbindelse med opfyldelse af normer Incitament til deltagelse i ordninger for fødevarer kvalitet Markedsf. vedrørende produkter, der er omfattet af ordninger for fødevarer kvalitet</p> <p>Overgangsforanstaltninger: Delvis selvforsynende landbrug Oprettelse af producentsammenslutninger</p>
	foranstaltninger	mindst 10%
	EU's medfinansiering	højst 50/75%*
	territorial anvendelse	alle landdistrikter
Akse 2 arealforvaltning	foranstaltninger	<p>Bæredygtig anvendelse af landbrugsarealer: Ugunstigt stillede bjergområder Andre områder med ulemper Natura 2000-landbrugsområder Miljøvenligt landbrug/dyrevelfærd (obligatorisk) Støtte til ikke-produktive investeringer</p> <p>Bæredygtig anvendelse af skovbrugsarealer: Skovrejsning (landbrugsarealer/andre arealer end landbrugsarealer) Skovlandbrug Natura 2000-skovområder Miljøvenligt skovbrug Genetablering af produktionspotentialet i skovbruget Støtte til ikke-produktive investeringer</p>
	baseline (landbrug)	krydsoverensstemmelse
	finansieringsandel	mindst 25%
	EU's medfinansiering	højst 55/80%*
territorial anvendelse	alle landdistrikter	
Akse 3 land- distriktudvik- ling i bredere forstand	foranstaltninger	<p>Livskvalitet: Basale tjenester for økonomi og befolkning i landdistrikterne (oprettelse og infrastruktur) Fornyelse og udvikling af landsbyer Beskyttelse og bevarelse af landdistrikternes natur- og kulturarv</p> <p>Økonomisk diversificering: Diversificering til ikke-landbrugsaktiviteter Støtte til mikrovirksomheder Fremme af turismen</p> <p>Uddannelse, kompetenceudvikling og informationskampagne: Uddannelse og information Kompetenceudvikling, informationskampagne og gennemførelse</p>
	finansieringsandel	mindst 10%
	EU's medfinansiering	højst 50/75%*
	territorial anvendelse	alle landdistrikter
Leader-akse	gennemførelse	Leader-metode for udvalgte områder inden for rammerne af de tre tematiske akser
	finansieringsandel	mindst 5% (2.5% i nye medlemsstater)
	EU's medfinansiering	højst 55/80%*
	territorial anvendelse	alle landdistrikter, udvalgte områder

*Den første medfinansieringssats henviser til alle regioner undtagen konvergensregionerne, den anden medfinansieringssats finder anvendelse i konvergensregionerne

4. Gennemførelse af de forskellige politikker

4.1 Tilsyn og evaluering

I programmeringsperioden 2007-2013 er målene for dette EU-politikområde anført mere udtrykkeligt på EU-plan og i medlemsstaterne (inden for rammerne af de nationale strategiplaner og programmerne for udvikling af landdistrikterne). For bedre at vurdere, i hvilket omfang disse mål nås, og evaluere effektiviteten af gennemførelsen af de forskellige politikker og den del af EU-budgettet, der anvendes til landdistriktsudvikling, vil tilsynet med og evalueringen af programmerne for udvikling af landdistrikterne blive styrket. Til støtte herfor er der mellem Kommissionen og medlemsstaterne opnået enighed om og etableret et fælles tilsyns- og evalueringssystem.

4.2 Netværk for landdistriktsudvikling på EU-plan og nationalt plan

På nationalt plan og EU-plan vil der blive oprettet et netværk for udvikling af landdistrikterne, som skal støtte alle aspekter af gennemførelse, evaluering og udveksling af god praksis.

Hver medlemsstat opretter et **nationalt landdistriktsnetværk**, der grupperer de organisationer og administrationer, som er involveret i landdistriktsudvikling. Disse nationale netværk vil:

- identificere og analysere god praksis vedrørende udvikling af landdistrikterne og fremlægge oplysninger herom samt tilrettelægge udveksling af erfaring og knowhow
- udarbejde uddannelsesprogrammer for lokale aktionsgrupper under etablering og yde teknisk bistand til samarbejde mellem to eller flere områder og tværnationalt samarbejde mellem lokale aktionsgrupper.

Det **europæiske netværk for landdistriktsudvikling** vil regruppere nationale netværk, organisationer og administrationer, som er involveret i landdistriktsudviklingen på fællesskabsniveau. Formålet med netværket er at:

- indsamle, analysere og sprede information om fællesskabsforanstaltninger for landdistriktsudvikling
- indsamle og sprede information om og konsolidere god praksis for landdistriktsudvikling på fællesskabsniveau
- informere om udviklingen i landdistrikterne i Fællesskabet og i tredjelande
- tilrettelægge møder og seminarer på fællesskabsniveau for dem, der er aktivt involveret i udviklingen af landdistrikterne
- oprette og drive ekspertnetværk for at lette udvekslingen af ekspertise og støtte gennemførelsen og evalueringen af politikken for landdistriktsudvikling
- støtte de nationale netværk og tværnationale samarbejdsinitiativer.

5. EU's finansielle støtte til udvikling af landdistrikterne

Den nye fond for udvikling af landdistrikterne arbejder efter bestemmelser, der er tilpasset en flerårig programmering.

a) Et nyt finansielt instrument

Forordningen om finansiering af den fælles landbrugspolitik¹⁵ indeholder bestemmelser om oprettelse af to nye fonde i 2007, som hver finansierer én af de to søjler i den fælles landbrugspolitik:

- Den Europæiske Garantifond for Landbruget (**EGFL**) til søjle 1
- Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (**ELFUL**) – til søjle 2

Finansieringsbestemmelserne for ELFUL vil i et vist omfang adskille sig fra bestemmelserne for EGFL. Mens EGFL finansierer sin del af den fælles landbrugspolitik på grundlag af månedsopgørelser, er finansieringen i forbindelse med ELFUL baseret på "opdelte bevillinger"¹⁶ og omfatter forfinansiering, mellemliggende betalinger og endelige betalinger.

b) Nye disponible midler

Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i december 2005 de nye finansielle overslag for perioden 2007-2013. Inden for denne ramme blev der tildelt 69,75 mia. EUR til udvikling af landdistrikterne. Kommissionen vedtog i september 2006 en beslutning¹⁷ om fastsættelse af det samlede budget for perioden 2007-2013, som udgør i alt 77,66 mia. EUR, da det omfatter tvungen graduering til betalinger inden for den første søjle (4% i 2007 og 5% fremefter) og bomulds- og tobaksoverførsler. Beslutningen omfatter en

fordeling af budgetbevillinger pr. år og pr. medlemsstat (jf. tabel 2). For at tage hensyn til Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse vil denne beslutning blive ændret, så deres respektive tildelinger medtages.

Det Europæiske Råd besluttede også, at medlemsstaterne kunne vælge at overføre supplerende beløb til landdistriktudvikling på højst 20% fra direkte betalinger.

Tabel 2: Fællesskabets støtte til landdistriktudvikling pr. medlemsstat 2007-2013

Løbende priser	07-13 i alt	heraf konvergens i alt
Belgien	418 610 306	40 744 223
Tjekkiet	2.815 506 354	1 635 417 906
Danmark	444 660 796	0
Tyskland	8 112 517 055	3 174 037 771
Estland	714 658 855	387 221 654
Grækenland	3 707 304 424	1 905 697 195
Spanien	7 213 917 799	3 178 127 204
Frankrig	6 441 965 109	568 263 981
Irland	2 339 914 590	0
Italien	8 292 009 883	3 341 091 825
Cypern	162 523 574	0
Letland	1 041 113 504	327 682 815
Litauen	1 743 360 093	679 189 192
Luxembourg	90 037 826	0
Ungarn	3 805 843 392	2 496 094 593
Malta	76 633 355	18 077 067
Nederlandene	486 521 167	0
Østrig	3 911 469 992	31 938 190
Polen	13 230 038 156	6 997 976 121
Portugal	3 929 325 028	2 180 735 857
Slovenien	900 266 729	287 815 759
Slovakiet	1 969 418 078	1 106 011 592
Finland	2 079 932 907	0
Sverige	1 825 647 954	0
For. Kongerige	1 909 574 420	188 337 515
	77 662 771 346	28 544 460 460

¹⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik. EUT L 209 af 11.8.2005.

¹⁶ I forbindelse med en forpligtelsesbevilling, der er opført i år N, kan der foretages betalinger indtil udgangen af år N+2. Den del af bevillingen, der ikke udnyttes til betalinger, frigøres automatisk ved udløbet af N+2.

¹⁷ Kommissionens beslutning af 12. september 2006 om fastsættelse af den årlige fordeling pr. medlemsstat af beløbet for Fællesskabets støtte til landdistriktudvikling for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013. EUT L 261 af 22.9.2006, s. 32.

c) Finanskontrol

Medlemsstaterne skal sørge for, at de relevante forvaltnings- og kontrolsystemer er fastlagt i overensstemmelse med de forskellige detaljerede krav, bl.a.:

- klar beskrivelse af de pågældende organers funktioner i forvaltningen og kontrollen og en klar fordeling af arbejdsopgaverne inden for hvert organ;
- klar adskillelse af funktionerne mellem de organer, der er involveret i forvaltning og kontrol, og inden for hvert af disse organer;
- tilstrækkelige ressourcer til, at hvert organ kan varetage de funktioner, det har fået tildelt;
- effektiv intern kontrol;
- et effektivt rapporterings- og overvågningssystem;
- revision af systemernes funktion og procedurer, der sikrer et revisionsspor;
- pålidelige systemer til bogføring, overvågning og økonomisk rapportering.

Efter den nye metode kan Kommissionen nedsætte eller suspendere betalingerne med hensyn til begge fonde, mens instrumenterne i form af regnskabsafslutning og efterprøvende regnskabsafslutning anvendes til at kontrollere de beløb, der er udbetalt af medlemsstaterne.

Lederne af de udbetalende organer fremsender regnskaber, som omfatter alle udgiftsanmeldelser i løbet af et år, samt en revisionserklæring. Regnskaberne og revisionserklæringen er på medlemsstatsplan modstykket til den revisionserklæring, der afgives af generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.

Årsregnskaberne ledsages af en revisionspåtegning og en beretning udarbejdet af en uafhængig revisions-tjeneste. Denne revisionstjeneste arbejder i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder og bestemmelser, der er fastsat af Kommissionen.

Disse elementer skulle forenkle den økonomiske forvaltning af den fælles landbrugspolitik ved at gøre Kommissionens og medlemsstaternes respektive roller og ansvarsområder klarere og mere gennemsigtige.

d) Medfinansiering

EU's medfinansieringssatser bliver på aksniveau mindst 20 % og højst 50 % (75 % i "konvergensregioner"¹⁸). For akse 2 og Leader-aksen bliver maksimumssatsen på 55 % (80 % i konvergensregioner), hvilket er et udtryk for, hvor højt EU prioriterer disse akser. For regionerne i EU's yderste periferi og øerne i Det Ægæiske Hav kan maksimumssatserne for medfinansiering forhøjes til 85 %.

6. Nyttige informationskilder

Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug:

Udvikling af landdistrikterne

http://ec.europa.eu/comm/agriculture/rur/index_en.htm

Leader +

<http://ec.europa.eu/comm/agriculture/rur/leaderplus/index.htm>

¹⁸ Medlemsstater og regioner med et BNP pr. indbygger på under 75 % af EU-gennemsnittet.

Bilag

Rådets Forordning (EF)

nr. 1698/2005

Støttebeløb og Støttesatser

Vedr.:	Beløb i euro eller sats	
Etableringsstøtte (*)	55 000	
Førtidspensionering	18 000 180 000 4 000 40 000	Pr. overdrager pr. år Samlet beløb pr. overdrager Pr. arbejdstager pr. år Samlet beløb pr. arbejdstager
Rådgivningstjenester	80 % 1 500	Af de støtteb. omkostninger pr. rådgivningstjeneste Støtteberettiget maksimumsbeløb
Intensitet af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter	60 %	Af beløbet for unge landbrugeres støtteberettigede investeringer i områderne i henhold til artikel 36, litra a), nr. i), ii) og iii)
	50 %	Af beløbet for andre landbrugeres støtteberettigede investeringer områderne i henhold til artikel litra a), nr. i), ii) og iii)
	50 %	Af beløbet for unge landbrugeres støtteberettigede investeringer i andre områder
	40 %	Af beløbet for andre landbrugeres støtteberettigede investeringer i andre områder
	75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i regionerne i den yderste periferi og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. forordning (EØF) nr. 2019/93
	75 %	Af de støtteberettigede investeringer i de medlemsstater, som tiltrådte Fællesskabet den 1. maj 2004, til gennemførelse af Rådets direktiv 91/ 676/EØF (1) inden for højst fire år fratiltrædelsesdatoen jf. artikel 3, stk. 2, og artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv
Intensitet af støtten til forbedring af skovenes økonomiske værdi	60 % (**)	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i områderne i henhold til artikel 36, litra a), nr. i), ii) og iii)
	50 %	Af beløbet for de støtteb. invest. i andre områder
	85 % (**)	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i regionerne i den yderste periferi
Intensitet af støtten til forøgelse af land- og skovbrugsprodukters værdi	50 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i regioner, der er omfattet af konvergensmålet
	40 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i andre regioner
	75 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer i regionerne i den yderste periferi
	65 %	Af beløbet for de støtteberettigede investeringer på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. forordning (EØF) nr. 2019/93
Maksimumsbeløb for støtte til opfyldelse af normer	10 000	Pr. bedrift
Maksimumsbeløb for støtte til deltagelse i ordninger for fødevarekvalitet	3 000	Pr. bedrift
Intensitet af støtten til informations -og markedsføringsaktiviteter	70 %	Af de støtteberettigede omkostninger ved aktionen
Maksimumsbeløb til semi-subsistenslandbrugsbedrifter	1 500	Pr. landbrugsbedrift pr. år

Vedr.:	Beløb i euro eller sats	
Producentsammenslutninger: loft i procent af den markedsførte produktion i de første fem år efterat erkendelsen	5 %, 5 %, 4 %, 3 %, og 2 % (***)	For henholdsvis det 1., 2., 3., 4. og 5. år for markedsført produktion op til 1 000 000 EUR
I hvert af de første fem år dog højst:	2,5 %, 2,5 %, 2,0 %, 1,5 % og 1,5 %	For henholdsvis det 1., 2., 3., 4. og 5. år for markedsført produktion over 1 000 000 EUR
	100 000	For det 1. år
	100 000	For det 2. år
	80 000	For det 3. år
	60 000	For det 4. år
	50 000	For det 5. år
Laveste betaling for ulemper	25	Pr. ha ULA
Højeste betaling for bjergområder med ulemper	250	Pr. ha ULA
Højeste betaling for områder med andre ulemper	150	Pr. ha ULA
Indledende maksimal Natura 2000-betaling for en periode på højst femår	500 (****)	Pr. ha ULA
Normal maksimal Natura 2000-betaling	200 (****)	Pr. ha ULA
Etårige afgrøder	600 (****)	Pr. ha
Specialiserede flerårige afgrøder	900 (****)	Pr. ha
Andre former for arealanvendelse	450 (****)	Pr. ha
Lokale racer, der er ved at uddø	200 (****)	Pr. storkreatur
Dyrevelfærd	500	Pr. storkreatur
Årlig maksimumspræmie til dækning af indkomstab ved skovrejsning		
– til landbrugere eller sammenslutninger heraf	700	Pr. ha
– til enhver anden fysisk person eller privatretlig juridisk person	150	Pr. ha
– Intensitet af støtten til etableringsomkostninger	80 % (**)	Af de støtteberettigede omkostninger i områderne i henhold til artikel 36, litra a), nr. i), ii) og iii)
	70 %	Af de støtteberettigede omkostninger i andre områder
	85 % (**)	Af de støtteb. omkostninger i reg. i den yderste periferi
2 Natura 2000-betaling og betaling for miljøvenligt skovbrug pr. år		
– minimumsbetaling	40	Pr. ha
– maksimumsbetaling	200 (****)	Pr. ha

(1) Etableringsstøtte kan ydes i form af en enkelt præmie på maksimalt 40 000 EUR eller i form af et rentetilskud, hvis kapitaliserede værdi ikke må overstige 40 000 EUR. For begge støtteformer tilsammen må den maksimale støtte ikke overstige 55 000 EUR.

(*) Rådets direktiv 91/676/EØF af 12.12.1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

(**) Gælder ikke for statsejede tropiske og subtropiske skove og træbevoksede arealer på Azorerne, på Madeira og på De Kanariske Øer samt på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. forordning (EØF) nr. 2019/93, og i de franske oversøiske departementer.

(***) Når det gælder Malta, kan Kommissionen fastsætte et mindste støttebeløb for sektorer, hvor den samlede produktion er meget lille.

(****) I undtagelsestilfælde kan disse beløb forhøjes under hensyntagen til særlige omstændigheder, som skal begrundes i landdistriktudviklingsprogrammerne.

Europakommissionen – Generaldirektoratet for Landbrug of Udvikling af Landdistrikter

Denne publikation er udelukkende til orientering,
og teksten er ikke retligt bindende

For yderligere oplysning

Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles
Belgien

Telefon

Direkte (+32)229563 63
Reception (+32)22991111

Fax

(+32)22991761

Internet

http://ec.europa.eu/agriculture/index_da.htm

ISBN 92-79-03687-4

